

[Johs. Christiansen.]

indkaldte Mandskab er fordelt paa de forskellige Opgaver, som dansk Militær for Tiden har at løse?

For det tredje: Kan Ministeren oplyse, om Mandskabsstyrkerne ikke er langt større, end det forhaandenværende Antal Befalingsmænd og militære Materiel forudsætter under Hensyn til Mandskabets forsvarlige Uddannelse og Behandling og under Hensyn til Materiellets Behandling?

Endelig vil jeg meget gerne have at vide, om Ministeren har væsentlige Planer om Reduktioner af de fremtidige Indkaldelser. Den højtærede Minister har for et Par Dage siden fremsat nogle Udtalelser, der kunde tyde paa, at man kunde forvente saadanne Reduktioner i nær Fremtid. Jeg vil meget interesseret lytte til, hvad Ministeren vil kunne sige herom.

Naar jeg gerne vil have hele det Forhold, der knytter sig til de store Indkaldelser, klarlagt ved denne Lejlighed, skyldes det simpelt hen den Omstændighed, at vor Tilslutning til det foreliggende Forslag maa være afhængig af de Svar, som den højtærede Minister er i Stand til at give paa de af mig stillede Spørgsmaal.

Jeg er vel klar over, at en Del af Aarsagerne til de store Indkaldelser skyldes det ulyksalige Tilsagn angaaende Tysklandsdivisionen plus Vagtopgaver ved Flygtningeforlæggningerne, men selv i Betragtning heraf kan jeg ikke forstaa, at det skal være nødvendigt at holde 20 000—24 000 Mand inde konstant. Der har jo været meget følelig Mangel paa Arbejdskraft i Erhvervslivet. Man kan sige, at dette allerede har været paapeget indtil Trivialitet; derfor er og bliver det alligevel ved at være sandt, at det civile Genopbygningsarbejde, herunder Produktionslivets Aktivisering med en udvidet Ekspertise for Øje, maa forekomme at være vigtigere Opgaver for det danske Samfund end Formeringen af saa og saa store militære Styrker.

Det vil ogsaa være nødvendigt at se nærmere paa Spørgsmaalet om den Bemyndigelse, som Forslaget tilsikrer med Hensyn til Anskaffelse af Materiel.

Paa Finansloven er der, saa vidt jeg erindrer, opført en Bevilling paa 38 Mill. Kr. hertil, men her vil jeg gerne have at vide, om dette er at betragte som et Maksimumsbeløb, som Ministeren ikke vil kunne gaa ud over i Henhold til Forslagets § 1, Pkt. 7. Under Behandlingen af det tilsvarende Forslag her i Tinget den 7. Marts i Fjor erklærede den højtærede Forsvars-

minister paa min Foranledning — jeg tilføjer mig lige et Citat —:

„Det er min Opfattelse, at alle Dispositioner af økonomisk Karakter af den Art, der her er Tale om, maa ske i det snævrere mulige Samarbejde med Finansudvalget.“

Jeg takkede dengang for dette Tilsagn, og jeg vil gerne ved denne Lejlighed høre en Udtalelse af Ministeren om, i hvilken Udstrækning Tilsagnet er sket Fyldest. Der har jo været adskillig Kritik, baade vedrørende Omfanget og Arten af de foretagne Materielindkøb, saa det er for saa vidt meget naturligt, forekommer det mig, at Ministeren her faar Lejlighed til at oplyse, i hvilken Udstrækning Finansudvalget kan siges at staa bag ved disse Indkøb. Jeg maa imidlertid tilføje, at meget synes at tale for Institueringen af et særligt Udvalg, som Forsvarsministeriet kunde have at raadføre sig med med Hensyn til de Indkøb af Materiel, som yderligere maatte blive nødvendige i det kommende Finansaar. Der er allerede af foregaaende ærede Talere fremført adskilligt, der belyser, at det Materiel, der er indkøbt, maaske ikke netop svarer til Forudsætningerne, svarer til Forventningerne. Det er ogsaa blevet fremført, hvad der sikkert er rigtigt, at det indkøbte Materiel, det være i den ene eller den anden Stand, heller ikke bliver behandlet med den fornødne Omsorg. Men det maa i hvert Fald være Bevillingsmyndighederne meget magtpaaliggende, forekommer det mig, at de Indkøb, der bliver foretaget, foretages under den mest muligt betryggende Kontrol, og under Hensyn til denne Betragtning, hvori jeg dog tror, at de fleste vil være enige med mig, spørger jeg den højtærede Minister, om han ikke kunde tænke sig at finde en Form for et saadant Udvalg, et raadgivende, kontrollerende Udvalg, der kunde træde til, naar yderligere Køb maatte blive fornødne.

Maa jeg endnu pege paa det Forhold, at der under Forsvarskommissionen jo er nedsat et Udvalg af militære tilforordnede med den Opgave at udarbejde Forslag til en midlertidig Forsvarsordning inden for Rammerne af 1937-Loven. Jeg havde, ligesom i øvrigt det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, forstaaet det saaledes, at dette Arbejde skulde være afsluttet saa betids, at Forslaget kunde være forelagt Rigsdagen til Gennemførelse allerede i denne Samling. Under Hensyn hertil maa jeg mene, at den fornyede Bemyndigelse, der eventuelt maa gives Ministeren, maa kunne begrænses saa-